

**ACTA DEL CONSELL SECTORIAL DE PERSONES AMB DISCAPACITAT
DISTRICTE SANTS-MONTJUIC**

Data: 18 d'abril de 2018, 17h

Lloc: Seu del Districte de Sants Montjuïc (ctra. Creu Coberta 104 – Sala Cadires Vermelles)

Presideixen el Consell

Domingo Alonso, Conseller de persones amb discapacitat, Grup municipal Barcelona en Comú
Ferran Urgell, Secretari del consell sectorial i tècnic de persones amb discapacitat del districte

Consellers/es

Neus de Haro, Consellera Grup municipal Demòcrata
Jordi Fexas, Conseller Grup municipal ERC
Fernando Alcaide, Conseller Grup municipal de Ciutadans
David Labrador, Conseller Grup municipal de Ciutadans
Neus Roca, Consellera Grup municipal CUP
Jose Antonio Calleja, Conseller Grup municipal PPC

Representants d'entitats

Laia Margalef, Fundació ASPACE
Raquel Rueda, Fundació ASPACE
Miquel de Ros, Fundació ASPACE
Arantzazu Maestro, Fundació ASPACE
Salvador Vega, ASPROSEAT
Dolors Navarro, Federació Aice
Ferran Carreras, Director de l'escola especial Nostra Senyora de Montserrat
Judit de Moya, Treballadora social Residència Tres Pins, Sant Pere Claver
Josep Serra, Fundació Joia
Francisco Mingo, Assemblea de la Zona Franca
Paco Calvo, Treballadora social de la Fundació Privada Artesà
Esther Fernández, Treballadora social de l'Associació de Pares de Discapacitats Psíquics del Poble-sec
Arantxa Morón, Fundació Privada Artesà
Brenda, Assemblea de diversitat funcional de Barcelona i membre representant de la junta de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona
Jose Miguel Esteban, Assemblea de diversitat funcional de Barcelona i membre representant de la junta de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona
Mireia Álvarez, Coordinadora de la Residència i Centre de Dia Esclat Marina
Jordi González, Director general adjunt de l'associació Esclat
Margarita Grau, Cap d'Àrea Social de Som Fundació
Santa Artiña, Associació d'Esclerosi Múltiple La Llar
Mª Dolores Bordanova, Associació Disminuïts Sants-Montjuïc
Rita Granada, Associació de Disminuïts de Sants-Montjuïc
Clara Santamaria, Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona
Lilliane Gallamini, Banc del Moviment

Nombre de persones que assisteixen: 30

Ordre del dia

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior
2. Projecte Banc en moviment
3. Repàs actuacions Districte Sants Montjuïc
4. Presentació entitats noves
5. Torn Obert de precís i preguntes

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior

Domingo Alonso dóna la benvinguda a les persones assistents, es presenta com a conseller de discapacitats de Barcelona en Comú i proposa fer una roda de presentacions per tal de reconèixer a les persones que assisteixen avui al consell sectorial de persones amb discapacitat.

Ferran Auge proposa aprovar l'acte anterior. Sense cap comentari s'aprova l'acte de la sessió anterior i es dóna pas al següent punt de l'ordre del dia.

2. Projecte Banc en moviment

Clara Santamaria inicia la presentació del projecte Banc en Moviment, la Xarxa Solidària de Productes de Suport de Barcelona, explicant que ha estat impulsat per l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i amb la voluntat de tot el govern de tirar-lo endavant. Defineix el projecte com una xarxa solidària de productes de suport que promou la cessió i l'ús de productes de suport de forma solidària i de proximitat, i que es dedica tant a la recollida com a la cessió temporal de productes de suport reciclats. Explica que la cessió i l'ús dels productes s'acompanya d'un assessorament professional amb la intenció de treballar per la promoció de l'autonomia i de la vida independent de les persones amb discapacitat, dependència funcional o situacions puntuals de dificultats en la mobilitat que resideixin a Barcelona.

A continuació presenta els valors que s'han intentat promoure a través del Banc en Moviment:

- Promoció de l'autonomia personal i de la vida independent
- Foment de l'acció comunitària i de l'atenció des de la proximitat. Explica que el Banc està situat en dos punts de la ciutat, amb la intenció de crear una xarxa que permeti a les persones accedir als productes de suport que necessitin des de la proximitat.
- Cooperació entre públic-privat mitjançant la col·laboració amb entitats referents del sector. Fomentar el treball amb aquestes entitats i crear xarxa de forma conjunta
- Sostenibilitat a partir de la reutilització, manteniment i control de qualitat dels productes de suport de segona mà
- Intercanvi d'experiències i coneixements des de l'expertesa de les diferents entitats i el personal que treballa al Banc. Explica que disposen d'un terapeuta professional que assessora a les persones sobre la utilització dels productes de suport. Així mateix, a través de la xarxa difonen coneixement destinat a les persones que els puguin utilitzar o a les persones que les acompanyen o en tenen cura.
- Promoure la redistribució i la cohesió social

En definitiva, destaca que es vol humanitzar l'accés i l'ús de l'ajuda a l'autonomia. Presenta a la Lilliane Gallamini, que juntament amb una altra persona està gestionant el servei del Banc del Moviment.

Lilliane explica que el Banc constitueix un servei municipal que es basa en la recollida de material ortopèdic i per facilitar la mobilitat de persones amb dificultats de mobilitat, el qual ja no s'utilitza i que pot tenir una utilitat per altres persones. El Banc també actua en el manteniment i certificació de les bones condicions dels productes i en la seva cessió d'ús temporal. Senyala que el Banc funciona gràcies a la solidaritat de les persones i al compromís de l'Institut

Municipal de Persones amb Discapacitat, que proporciona productes o el material necessari per a mantenir-los quan el Banc no disposa dels mateixos.

Afegeix que els serveis del Banc estan dirigits a totes les persones de totes les edats.

Seguidament, explica que el Banc disposarà de dos punts d'atenció a Barcelona, amb la intenció d'oferir servei al màxim nombre de persones i amb una major accessibilitat segons la zona: un que ja és obert a Nou Barris i que es va posar en marxa a través del Banc Solidari de Material Ortopèdic (Adreça: c/ Manuel Sanchis Guarner 14-16, Local. Telèfons: 638.493.183 // 936.813.032)

El segon, que s'inaugurarà en breu, es troba al districte de Sants-Montjuïc, al carrer Leiva 41, baixos, Telèfons: 640.947.206 // 93.174.49.99. Menciona la previsió d'obrir aquest segon punt d'atenció a mitjans de maig i explica que l'horari d'obertura serà els dilluns al matí i els dijous a la tarda. A continuació exposa el procediment a seguir per realitzar una donació de material i destaca que la seva intenció és facilitar el procés als donants:

- 1- En primer lloc s'ha de contactar al Banc del Moviment a través del telèfon mòbil (610.223.707) o del correu electrònic (bancdelmoviment@bcn.cat)
- 2- En segon lloc cal coordinar el lliurament de la donació:
 - 2.1. Lliurament al punt d'atenció de proximitat: Cal definir punt d'atenció de proximitat i horari
 - 2.2. Recollida al domicili: Cal coordinar dia i hora de la recollida

Explica així mateix quin és el procediment per sol·licitar una cessió d'ús del material, destacant que consta de tres passos molt senzills

- 1- Destaca la importància de comptar amb l'ajuda d'un professional que aconselli a les persones a l'hora de definir i escollir el producte que necessiten.
- 2- En segon lloc, cal trucar al mòbil del Banc i confirmar la disponibilitat del material al punt d'atenció de proximitat
- 3- Per finalitzar, s'ha de normalitzar la cessió d'ús i dur a terme el lliurament del material al punt d'atenció de proximitat

A continuació exposa el procediment que es demana que segueixi la persona que realitza una petició de la cessió d'ús:

1. En primer lloc s'ha de firmar un contracte temporal de cessió d'ús de 6 mesos, que és renovable en el cas que es necessiti allargar el seu ús. Comenta que la idea d'aquest contracte temporal és promoure el seu ús de mà en mà
2. Cal deixar una fiança solidària en efectiu segons el tipus de producte requerit, i d'aquesta quantitat se'n resta mensualment una contribució destinada a fer front als costos de manteniment.
3. Per finalitzar el contracte de cessió d'ús, en el moment del retorn del material es descomptarà de la fiança una contribució per fer front als costos de manteniment, segons el temps d'ús del material.

Seguidament exposa el procediment mitjançant alguns exemples de cessió de productes determinats i les diferents quantitats de fiança solidària en funció del producte, i explica que l'objectiu del Banc és que les persones pugui tenir accés a uns productes que tenen un cost normalment més elevat

Destaca que en el cas de la infància, sempre intervé un terapeuta ocupacional, que juntament amb el professional de referència de l'infant treballen conjuntament per dur a terme l'adaptació del producte.

Nomena les entitats col·laboradores i senyala que la idea d'aquesta iniciativa és crear una xarxa que permeti treballar amb entitats vinculades a les persones amb discapacitat i reciclatge de material:

-Banc Solidari de Material Ortopèdic (entitat que va posar en marxa el punt d'atenció a partir del qual s'ha anat treballant en aquest projecte)

- La Llar d'Esclerosi Múltiple
- Nexe Fundació, contribueix al projecte amb l'expertesa i material vinculat a la part d'infància
- Cooperativa Alencop, que constitueix un servei gratuït de recollida de donacions a Barcelona

A continuació presenta una diapositiva en la que es mostra la perspectiva de futur del Banc del Moviment, indicant les dues xarxes, la de Barcelona dreta i Barcelona esquerra, i el flux relacional que s'espera assolir entre els agents que hi estaran vinculats.

Conclou que són un servei que facilita un recurs mentre les persones tramiten les ajudes de salut, serveis socials, etc.. L'objectiu és complementar, sumar i anar unint petits punts a la ciutat per facilitar l'accés als productes. Inicialment es preveu disposar de dos bancs importants a nivell ciutat per recollir el màxim material de proximitat.

Finalment es presenta com a coordinadora del Banc del Moviment i ofereix les seves dades de correu electrònic i telèfon mòbil. Agraïx l'assistència i s'ofereix per resoldre qualsevol dubte

Clara Santamaria projecta un vídeo de presentació del Banc, i com que no hi ha àudio llegeix els subtítols, presentant-lo com una xarxa col·laborativa que fomenta l'autonomia de les persones.

Preguntes/comentaris	Respostes
Ferran pregunta quan va començar a funcionar el primer punt d'atenció del Banc.	Lilliane respon que va començar a funcionar l'any 2009 a Nou Barris i explica que és una experiència que va començar a gestar-se entre el veïnat del barri i el 2014 l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i l'Ajuntament van fer una cessió d'ús del local on hi ha el Banc Solidari Ortopèdic, a partir del qual el projecte ha anat en constant creixement. Afegeix que a Barcelona hi ha molta solidaritat i que el Banc està ple de material donat, sobretot de particulars, però també del departament de Salut i dels Centres d'Atenció Primària, residències i centres de dia.
Una persona pregunta quines solucions a més llarg termini es poden trobar si el servei és temporal i si la persona no té accés als serveis que s'ofereixen des de la seguretat social.	Es respon que com que el preu és una fiança solidària, és un servei obert a tothom, no sols per persones amb dificultats econòmiques, i en el cas que en tingui, el tràmit es fa a través de serveis socials. La fiança solidària no s'ha erigit com una barrera d'entrada al servei
La mateixa persona aclareix que no es refereix a un impediment econòmic, sinó al fet que no tingui accés als serveis que poden proporcionar la seguretat social i que necessiti un producte determinat de manera permanent. Miquel reitera aquesta pregunta, fent referència als casos en que la persona necessita utilitzar un producte durant més de sis mesos.	Clara Santamaria respon que en aquests moments de tràmit el banc pot ser un recurs important, però que des de l'ambulatori s'ha de buscar solucions o sinó treballar amb serveis socials. Lilliane comenta que el que diuen a les famílies és que siguin realistes, pensar quant costa mes a mes. això pot servir temporalment per provar-lo i anar buscar solucions en altres serveis, però és temporal mentre vas veient on pots comprar.

<p>José Miguel Esteban comenta que els representants de disminuïts físics a la junta rectora de l'Institut de Disminuïts van votar en contra d'aquest projecte perquè entenen que equival a posar un pedaç a la situació que pateixen les persones amb diversitat funcional a la ciutat, perpetuant la seva situació de discriminació i marginalitat i facilitant que segueixin existint els greus problemes amb els que es troben a l'hora d'aconseguir una cadira de rodes o qualsevol altre producte de suport. Senyala que el banc pot ser vist com un recurs per negar-los la opció a adquirir els productes que requereixen amb facilitat des de les administracions. Així mateix, senyala que el dipòsit solidari pot obstaculitzar l'accés de molta gent als productes de suport. Afegeix que el seu vot en contra no vol dir que no hi hagi persones que estiguin d'acord amb aquesta iniciativa.</p>	<p>Clara Santamaria repeteix que el Banc proporciona una ajuda complementària al dret de les persones a accedir als productes de suport que necessitin. Afegeix que s'ha d'anar treballant perquè aquest dret es pugui anar garantint amb millors condicions, i reitera la condició temporal de l'ajuda que proporciona el Banc com a valor afegit, afegint els valors de la solidaritat i la reutilització. Senyala que aquest tipus d'iniciatives ja tenien lloc al territori i que l'objectiu del Banc és donar sortida a les mateixes.</p>
<p>Santa expressa la seva opinió favorable a la iniciativa del Banc, senyala que és un recurs adequat per les persones que vénen de visita a Barcelona i necessiten una cadira o una grua per l'hotel de manera temporal. Tanmateix, si la situació de necessitat s'allarga més de 6 mesos cal buscar una altra solució, ja que el banc proporciona una solució temporal.</p>	
<p>José Miguel Esteban repeteix que van votar en contra i expressa el seu desacord amb el fet que el grup polític que mana a l'Ajuntament estigui tirant endavant aquesta iniciativa en contra del que han votat els afectats. Afegeix que els afectats no representen a tot el col·lectiu, sinó a un nombre determinat de persones amb discapacitat que els van votar com a representants. Fa una crítica al grup polític de l'Ajuntament i expressa el seu desig d'un bon funcionament del Banc, reiterant tanmateix el seu desacord amb el fet que s'impulsi la iniciativa tot i haver votat en contra.</p>	
<p>Santa expressa la il·lusió amb la que ha rebut el projecte, ja que moltes persones li preguntaven on podien acudir per trobar un producte de suport determinat i ella les enviava a alguna ortopèdia on es podien llogar. Repeteix que el Banc no és un recurs que pretengui allargar el problema causat per la falta o la dificultat per accedir als productes de suport sinó una solució temporal. Afegeix</p>	

<p>que en el cas que alguna persona no en pugui assumir el cost econòmic, s'intentaria trobar una solució, i comenta que és el que intenta dur a terme l'Ajuntament.</p>	
<p>Raquel comenta el seu desacord amb la opinió de José Miguel Esteban i senyala que a la seva vivenda sempre s'espatllen molts productes de suport que podrien ésser substituïts mitjançant una cessió d'ús temporal de productes a través del Banc.</p>	
<p>Miquel de Ros senyala que el Banc supleix el mateix material que proporcionen les ortopèdies. Explica que sovint és necessari provar el material abans de comprar-lo, i en aquest sentit el Banc proporciona una solució adequada i temporal, així com per les persones amb menys poder adquisitiu.</p>	<p>Santa afegeix que en el cas que una persona vingui de vacances a Barcelona podrà fer ús del material de suport que necessiti mitjançant el Banc durant una temporada, i comenta que les ortopèdies no cedeixen el material de la mateixa manera.</p>
<p>Arantxa senyala que la diferència amb una ortopèdia és que aquesta última lloga el material per un cost molt més elevat. Comenta que les ortopèdies s'aprofiten molt d'aquesta necessitat.</p>	<p>Ferran recull el que ha comentat la Clara, i repeteix que el Banc és un complement al que existeix sense tapar cap política pública que hi hagi en aquesta línia, senyala que una prova és que s'està demanant un nou espai. Ningú té la obligació de fer-ho servir però s'ofereix una oportunitat a qui ho vulgui, facilitant productes a un preu més econòmic.</p>

Es discuteix les condicions d'adquisició de material de suport, la seva durabilitat i d'altres factors.

Sense més comentaris es tanca torn i s'agraeix la presentació a Clara Santamaria i Lilliane.

3. Repàs actuacions Districte Sants Montjuic

Domingo Alonso proposa fer el repàs de les actuacions que s'han fet al districte des de l'última sessió i dóna la paraula a Ferran Urgell.

Ferran reitera la intenció de recollir el que s'ha fet al districte des de l'últim consell, senyalant que durant el període de temps transcorregut hi ha hagut un canvi de conseller que ha provocat que es posposés la trobada. Explica que va fer la demanda, com cada any, per saber si hi havia entitats interessades en participar, però no n'ha sortit cap de nova. Igualment, proposa comentar les actuacions que s'han anat duent a terme per que tothom conegui l'estat de desenvolupament dels diferents projectes, tan aquells que s'han presentat com els que funcionen actualment.

El primer projecte al que fa menció és l'anomenat "Casba: comerç sense barreres", que fa anys que es duu a terme al districte. Ferran explica que aquest any s'ha tornat a fer i que tenen la intenció de consolidar-lo a fi de que es vagi repetint al llarg dels anys, arribant a constituir-se com una de les activitats més habituals del districte.

A continuació fa un repàs del projecte en qüestió, explicant que el pla d'estudis que segueixen alguns estudiants d'arquitectura no inclou l'accessibilitat com a assignatura obligatòria, si bé aquesta existeix com a tal. Comenta que una professora de la UPC fa anys que duu a terme un programa d'aprenentatge i servei a través del qual els estudiants no només adquireixen coneixements sobre accessibilitat sinó que també duen a terme un anàlisi de comerços de la ciutat en termes d'accessibilitat per a persones amb discapacitat física i també sensorial. Explica que aquest programa preveu que els estudiants visitin els comerços, facin un anàlisi de les condicions d'accessibilitat que presenten, i a partir d'aquí duguin a terme una proposta, que al seu torn és retornada al comerciant per tal que conegui quines possibles millores podria dur a terme al seu local. Destaca que, si bé al ésser equipaments privats, no tots els comerços tenen l'obligació de fer reformes per facilitar l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, aquest projecte permet proporcionar un coneixement detallat dels possibles canvis i millores que podrien dur a terme. Explica que aquest programa va començar a realitzar-se l'any 2014 al carrer de la Creu Coberta i que més tard es va realitzar a l'eix comercial de Sants-les Corts, a la Marina i aquest any al carrer de Sants. En tot el procés busquen la participació de les entitats i intenten que siguin diverses, no només les entitats de persones amb discapacitat. Explica que aquest any s'ha incorporat ASPACE, els membres de la qual que va visitar la universitat per explicar el projecte i les seves experiències personals. Així mateix, van acompanyar als estudiants a fer una primera visita als comerços posant l'atenció en aquelles qüestions, factors o aspectes dels locals que dificulten o impedeixen l'accés a les persones amb discapacitat. Agraïx la seva participació, i afegeix que també es va dur a terme una visita a la residència d'ASPACE. Altres anys ha participat Esclat, i altres entitats.

Miquel comenta que està bé que els estudiants vegin altres formes de viure i la diversitat de problemes i dificultats que afecten a les persones amb discapacitat.

Ferran comenta que part del projecte d'aprenentatge i servei fa referència a retornar a la societat a través des comerciants, aportant un anàlisi que permeti identificar una sèrie de propostes de millora en termes d'accessibilitat. Destaca que el projecte està tenint un gran èxit, i que hi ha altres districtes interessats en dur-lo a terme, com Horta.

Per acabar, explica que l'execució i la posada en pràctica de les millores identificades es va dur a terme a Sants com una prova pilot mitjançant una important subvenció rebuda per tal de que els comerços del carrer Creu Coberta implementessin les reformes proposades. L'objectiu, comenta, és estendre aquestes actuacions de manera progressiva a altres eixos que han anat estudiant, permetent que els comerços implicats rebin una ajuda i municipal per dur a terme les millores en accessibilitat.

Preguntes/Comentaris	Respostes
Raquel pregunta si s'han introduït millores en un comerç determinat que recorda que era de difícil accés per a les persones amb discapacitat. Miquel de Ros afegeix que la situació és molt crítica.	Ferran respon que el pot buscar però que en tot cas, si han adequat l'accessibilitat al comerç no haurà estat a través de la subvenció per que aquest procés encara s'ha d'engegar. Afegeix que la visita d'aquest any es fa a Ciutat Vella.
Rita expressa el seu acord amb el projecte i senyala que li sembla una vergonya que al segle XXI l'accessibilitat no s'inclouï com una assignatura obligatòria a la universitat, ja que per a les persones amb discapacitat l'accessibilitat és vida i per les altres persones, és una altra forma de viure. Afegeix que és necessari un canvi de mentalitat en l'àmbit de la construcció i l'arquitectura i que sigui obligatori tenir en compte els elements	Ferran respon que la normativa obliga a tenir en compte l'accessibilitat, avui dia no pots entregar un projecte sense tenir en compte això. En relació a la necessitat de fets i resultats, afegeix que aquest projecte transcendeix l'àmbit de la diagnosi i pretén que hi hagi una línia de subvencions que permeti cobrir els costos de les reformes per millorar l'accessibilitat als comerços.

<p>d'accés. Destaca que no necessiten voluntat sinó fets i resultats, i cal pressionar els polítics i els professors.</p>	
<p>José Miguel Esteban es dirigeix al conseller de Ciutadans i li recorda que fa deu mesos que no es reuneixen i que les persones amb discapacitat tenen moltes coses a dir. Demana respecte i atenció per part seva, fent referència a que el conseller ha sortit de la sala per atendre al telèfon. A més a més, explica que en una visita programada a la UPC, van buscar barreres arquitectòniques i hi van trobar 50 elements que no complien amb la legislació. Senyala que difícilment es farà complir una legislació si a la facultat d'arquitectura no es compleix. Comenta que les persones amb discapacitat són agredides constantment i reitera les paraules de la Rita en relació a que volen veure fets i no promeses. Afegeix que seria necessari reunir-se més habitualment per tirar endavant polítiques sobre discapacitat, fomentant la participació de les persones amb discapacitat en els espais de decisió que afecten a les seves vides. Proposa crear un espai comú i grups de treball constants que es puguin reunir cada mes.</p>	<p>Ferran respon que no és habitual fer aquesta reunió una vegada l'any, sinó que aquest cop ha estat una excepcionalitat. Senyala que en el reglament es va acordar que les reunions es celebrarien tres vegades l'any, i afegeix que es convoquen grups de treball que tanmateix s'han anat desintegrant per falta d'interès.</p>
<p>Miquel pregunta a la presidència del consell si disposen d'algun mecanisme per controlar o dirigir el manteniment dels ensenyaments de la UPC, no perquè ho faci malament, sinó perquè considera que s'ha de fer una ciutat per tothom i no només per un sol tipus de persones. Per tant, demana de quina manera es podria fer una guia o aportar algun tipus d'ajuda a la universitat per definir l'enfocament de l'assignatura. Afegeix que com a mínim l'Ajuntament hauria de recolzar i proposar que sorgeixin iniciatives d'aquest espai de trobada. Recollint la proposta de José Miguel Esteban, comenta que aquesta assemblea s'hauria de reunir cada dos o tres mesos per fer una valoració exhaustiva dels punts a treballar.</p>	<p>Domingo Alonso demana disculpes per no haver convocat aquesta reunió abans i senyala el trasbals causat pel canvi de conseller i l'absència de demandes per part d'entitats que insistissin per convocar una reunió abans com els motius principals del retard. Afegeix que estan oberts a fer totes les reunions que calgui i proposa definir un calendari de grups de treball i propostes que es vulguin tractar.</p>
<p>Una veïna comenta que el motiu de les trobades respon a l'existència de temes a treballar i a tractar. Menciona que els serveis d'atenció a les persones amb discapacitat estan dirigits i pensats per les persones que requereixen el servei directament, però no tenen en compte les persones que en tenen cura. Considera que s'hauria de repensar, des del districte, com ha de funcionar aquest</p>	<p>Domingo Alonso comenta que es pot incloure a la carta de serveis socials. Ferran recull la proposta i comenta que, en relació a aquest àmbit, hi ha diversos nivells, i que per exemple, sobre vida independent hi ha grups de participació. Senyala que, tot i que aquest sigui un espai de participació en el qual es puguin recollir les propostes, les polítiques del districte són unes</p>

servei, identificant les necessitats reals de les persones que viuen en domicilis i que tenen capacitats diferents i de les seves famílies.	determinades, i la vida independent no és un servei que es pugui oferir des del districte. S'hauria de dirigir a serveis socials o a l'Institut Municipal per engegar projectes. Senyala que aquí existeix un espai de participació al voltant de la vida independent. Sobre el que es planteja, com a molt es podria traspasar aquesta informació però senyala que seria interessant que recaigués en les persones que hi treballen directament.
Miquel de Ros expressa el seu acord amb el que s'ha comentat en relació a la necessitat de redefinir o repensar el servei d'atenció a domicili de les persones amb discapacitat de forma que es dugui a terme d'una manera més adaptada a l'usuari.	
David Labrador demana disculpes per si algú s'ha sentit ofès quan ha sortit de la sala per atendre una trucada important	

Es reprèn l'exposició que estava presentant el Ferran sobre els projectes que es duen a terme al districte. Ferran Urgell comenta que aquests projectes han buscat precisament generar espais de participació. Explica que, mitjançant la participació de les entitats i a partir del projecte Casba, des de comunicació es va fer la proposta de fer un manual que servís com una guia pels comerciants per a saber amb detall les millores que haurien de fer al seu comerç en termes d'accessibilitat. Així mateix, quan es fan les visites als comerços es demana que assisteixin i participin per donar a conèixer als comerciants aquells elements que suposen un obstacle per a les persones amb discapacitat, generant un espai de sensibilització.

Pregunta/Comentari	Resposta
Rita Granada comenta que ha participat en aquestes visites i senyala que molts dels petits comerços que no estan obligats a fer millores fins que no canviï la llei, tenen un esglaó a l'entrada que impedeix totalment l'accés de les persones amb mobilitat reduïda a l'interior de la botiga i que s'hauria d'eliminar.	
Miquel de Ros comenta que la solució als obstacles a l'accessibilitat podria ésser deixar d'anar –col·lectivament- a aquesta botiga i provocar que el comerciant perdi clients, com a eina de pressió per a que implementin les millores en accessibilitat.	
Rita Granada comenta que seria més útil fer pressió des d'algun estament oficial que no pas deixant d'anar a una botiga una o dues persones.	
Santa Artiña comenta que hi havia dos establiments als quals podia accedir fins ara	

però hi han posat un esglaó.	
Rita Granada senyala que, encara que legalment un establiment de comerç determinat no estigui obligat de fer reformes per ser accessible, no s'hauria de donar llicència si no compleix amb la normativa.	Ferran Urgell recull les queixes i afegeix que parlaran d'aquest tema, ja que si s'ha donat una llicència d'obertura, no haurien d'haver posat un esglaó.
José Miguel Esteban comenta que, si bé la normativa és la que és, poden començar a treballar col·lectivament en aquest espai de participació i elaborar una normativa d'ús dirigida als establiments, i afegeix que ho podrien plantejar com una proposta d'aquesta comissió i presentar-ho al ple del districte. Senyala que, tant si l'aprova com si no, aquest objectiu podria constituir un motiu suficient per trobar-se d'aquí a un mes. Afegeix que aquest problema no és tan sols social sinó individual, i requereix així mateix una lluita individual de cada dia davant dels nombrosos obstacles als que s'enfronten. Senyala que és culpa de tots si no saben defensar els seus propis drets, i afegeix que és una tasca difícil de dur a terme de manera individual.	
Miquel expressa el seu desacord amb l'afirmació de que no es fan propostes, i senyala que l'última proposta que es va presentar en una entrevista amb Ferran Urgell va ser el decàleg que li van enviar sobre les dificultats que tenim al barri. Afegeix que vol agrair la carta que els van enviar al novembre, ja que la majoria de polítics d'aquesta ciutat no hagués contestat.	Ferran Urgell reconeix que van enviar el decàleg sobre seguretat física i senyala que en general considera que es van arreglar els aspectes que es demanaven, però comenta que es referia a les propostes que es fan (o no) quan es convoca el consell sectorial. Dóna la benvinguda a possibles futures idees de treball i senyala que aquesta és la intenció d'aquests espais.

Sense més comentaris, e proposa passar al torn obert de paraules. No s'obre el quart punt de l'ordre del dia ja que no hi ha entitats noves.

4. Torn obert de Precs i Preguntes

Preguntes/Comentaris	Respostes
Rita Granada comenta que li agradaria fer una recopilació de peticions que s'han fet durant les altres sessions al llarg del darrer any, i voldria saber quines estan pendents, quines s'han tramitat i quines no, etc.	Ferran Urgell recull la seva proposta i senyala que l'any passat es va parlar del tema del carrer Montserrat d'Andrés i que ja està feta la demanda. Comenta que era un lloc especialment conflictiu perquè s'hi duen a terme molts actes vandàlics, com per exemple pintades.
Rita Granada aclareix que no es referia a les pintades sinó a la placa del nom del carrer, que falta en un dels dos costats. Afegeix que	José Miguel Esteban comenta que d'aquest tema ja n'ha parlat amb el Raül Casas de TMB, al qual va dirigir una demanda per

<p>a la mateixa acta també es va mencionar que la rampa de la parada de l'autobús H6 a Plaça Catalunya no està ben situada i dificulta la sortida de les cadires de rodes. Demana que es trobi una solució ràpidament, ja que fa molt de temps que hi ha aquest problema.</p>	<p>escrit.</p>
<p>Rita Granada comenta que abandona el càrrec de vicepresidenta d'aquesta comissió degut a problemes personals i familiars. Afegeix que ella o la Dolors seguiran assistint al consell.</p>	<p>Ferran Urgell fa saber que es votarà una nova presidència i proposa deixar uns temps de reflexió fins a la següent sessió perquè les persones assistents decideixin a qui volen votar, i convida a la presentació de candidatures.</p>
<p>José Miguel Esteban comenta la problemàtica generada per l'estacionament de vehicles sense la targeta de mobilitat reduïda a les places reservades per les persones amb discapacitat. Senyala que alguns vehicles estacionen sense targeta i d'altres amb una de falsa. Explica que hi ha dues modalitats existents de places d'estacionament: les reservades i les públiques. Senyala que el control dels estacionaments per part de la Guàrdia Urbana no és efectiu, ja que només apliquen una sanció econòmica però no es procedeix a la retirada del vehicle, de manera que la persona que duu la targeta vàlida de mobilitat reduïda no la pot utilitzar. Explica que han preparat una campanya que consistirà en l'aplicació d'adhesius que mostren una cadira de rodes amb una escopeta preparada i l'expressió "atrèvete" per tapar tots els senyals de reserves d'aparcament públiques (és a dir, aquelles que no tenen matrícula associada). La campanya es durà a terme al llarg d'una nit i hi participaran 150 voluntaris per enganxar 250 cartells. Comenta que posteriorment s'informarà de l'objectiu de la campanya, que és conscienciar i sensibilitzar els conductors sobre la importància de respectar les places reservades per persones amb mobilitat reduïda. Afegeix que el control de les reserves d'estacionament és un tema que s'hauria de treballar en comissió.</p>	<p>Ferran Urgell explica que, teòricament, la nova targeta no permet fer-ne una falsificació, i que en tot cas hi ha les antigues que aniran desapareixent. no sabia que si truques a la Guàrdia Urbana no s'enduen el cotxe, pensava que hi haurien de fer. però si la targeta està falsificada i no és veu aleshores és un problema.</p>
<p>Una veïna expressa el seu absolut desacord amb la imatge proposada pels adhesius, i senyala que aquest no és el missatge que s'hauria de transmetre, tot i que entén el descontentament que ha motivat la realització d'aquesta campanya.</p>	
<p>Arantzazu comenta que aquests adhesius es</p>	

podrien posar a la plaça de qui ho desitgés però no a totes.	
Rita Granada expressa el seu acord amb certs aspectes de la campanya i el seu desacord amb d'altres, com la imatge de l'escopeta. Considera que potser l'Ajuntament hauria d'oferir formació a la policia, com es va fer fa una dècada, entorn les necessitats de les persones amb mobilitat reduïda.	
Miquel de Ros expressa el seu descontentament amb el procediment de renovació de la targeta d'estacionament ja que, com senyala, la targeta nova que conté un xip conserva la data de caducitat de l'antiga, i pregunta perquè no es renova la data de caducitat al renovar la targeta.	
José Miguel Esteban senyala que el problema de la renovació de la targeta resideix en la decisió de l'Ajuntament de posar un anagrama per evitar les falsificacions, que impedeix fer-ne una fotocòpia exacta. Explica que si s'implica a la Generalitat en el tràmit, aquest s'allargaria fins a deu mesos.	
Miquel de Ros comenta que seria més efectiu si renovessin la data de caducitat de les targetes directament.	
Rita Granada argumenta que no s'haurien d'haver de renovar les targetes ja que la condició de les persones amb mobilitat reduïda no canvia.	Es respon que un canvi d'habitatge, entre d'altres factors, pot requerir una renovació de la targeta.
Raquel comenta que quan fan sortides els caps de setmana s'enfronten a certes dificultats per aparcar la furgoneta i a vegades han hagut de trucar a la Guàrdia Urbana. Laia Margalef reitera el comentari de la Raquel i afegeix que la Guàrdia Urbana els respon que si no poden aparcar degut al nombre de vehicles estacionats, poden trucar per reservar amb antelació, però quan han trucat els han negat la reserva. Miquel de Ros explica la seva última experiència relacionada amb la problemàtica dels aparcaments.	
Jordi González comenta que la problemàtica dels aparcaments o la presència de vehicles descarregant afecta les activitats programades amb les persones del centre,	

<p>com quan van a la piscina, ja que encara que truquin a la Guàrdia Urbana, quan arriben ja no els dóna temps de fer l'activitat. Miquel de Ros reitera la preocupació d'en Jordi.</p>	
<p>Rita Granada pregunta on estan unes reserves de pàrquing adaptats que hi havia al costat de l'estació de Sant, ara que hi estan fent obres.</p>	<p>Es respon que es desconeix la ubicació de les places d'aparcament adaptat</p>
<p>Una veïna comenta que vol insistir en el tema de la neteja dels carrers, senyala que els amos dels gossos no respecten les normes de civisme i permeten que els gossos embrutin el carrer, posant en perill les persones amb discapacitat que poden rrelliscar. Reconeix que no es responsabilitat de l'Ajuntament però pregunta quin tipus d'intervenció o campanya podrien fer. Senyala que potser les multes podrien ser efectives. Altres persones afegeixen factors problemàtics vinculats a la neteja dels carrers i a la presència de gossos sense corretja que poden espantar a algunes persones que els hi tenen por.</p>	<p>Ferran Urgell respon que si es fa referència a alguna zona en particular, pot fer arribar la queixa. Es respon que en teoria la circulació de gossos sense corretja està regulada.</p>
<p>Neus Roca comenta que és cuidadora d'una gossa, i des d'aquesta perspectiva considera que seria interessant dur a terme una campanya de sensibilització que permetés generar una associació directa entre la cura dels gossos i les persones amb mobilitat reduïda o amb discapacitat, en relació al tema de la recollida de la brutícia que generen els gossos.</p>	
<p>Es discuteix la necessitat de fer sensibilització entorn aquesta temàtica a través d'accions comunicatives.</p>	
<p>Rita Granada expressa el seu acord a la Neus Roca amb la idea de que es duguin a terme campanyes de conscienciació, però senyala el seu escepticisme amb l'efectivitat de les mateixes. Senyala que les persones que porten gossos són adultes i saben el què està bé i el què està malament, i afegeix que la campanya podria ser efectiva en un cert percentatge, però que tanmateix l'aplicació de sancions econòmiques seria molt més útil, en els casos en que la societat en surt perjudicada.</p>	<p>Es respon que ja es posen de multes en aquests casos. Domingo Alonso proposa que la propera vegada que es convoqui una sessió poden reunir-se amb la Guàrdia Urbana i tractar aquest tema. Es comenten certs contactes amb la policia de proximitat.</p>
<p>Arantzazu proposa que acudeixi algú de TMB a les reunions per comentar alguns temes, i</p>	<p>Es respon que algunes persones de TMB ja han participat en aquestes sessions, com el</p>

senyala el problema al que s'enfronten a l'intentar pujar a un autobús que estigui ple de cotxets de bebè.	Raúl Casas.
Rita Granada senyala que el problema resideix en la regulació que afecta a les persones amb discapacitat i que impedeix que puguin més d'un nombre determinat a la vegada al mateix autobús, i destaca que aquesta regulació no afecta als cotxets.	

Ferran Urgell explica que des de fa uns mesos estan organitzant rutes adaptades al casc històric de Sants i destaca que són les primeres rutes que s'organitzen i es defineixen com a adaptades des del principi per les persones amb discapacitat intel·lectual i amb problemes de salut mental, amb la intenció de generar i mostrar altres formes de fer les coses, dirigides cap a una població que hi vol i ha de poder participar-hi. Explica que poden posar-se en contacte a través d'ell mateix per organitzar les visites. Afegeix que han inaugurat un hort hidropònic a la coberta de la seu del districte, i que està gestionat per persones amb discapacitat intel·lectual i salut mental, que formen part d'entitats del districte. Destaca que ara mateix hi ha una trentena de persones que estan cuidant l'hort. Explica que tot i que l'objectiu era cultivar hortalisses per l'autoconsum, han generat molt d'excedent, que es distribueix al menjador social de Can Padró, al barri. Explica que volen fer un pas més enllà amb les visites adaptades, de manera que no tan sols estiguin dirigides i adaptades a les persones amb discapacitat intel·lectual sinó que elles mateixes siguin també guies i duguin a terme les visites. Comenta que començaran amb un pla pilot a través del qual s'oferirà formació a una persona amb un trastorn de l'espectre autista per a capacitar-la per que pugui fer les visites. Aquesta formació estarà oberta a persones del districte en situació vulnerable i a l'atur. Senyala que si funciona la prova pilot s'ampliarà l'oferta. Afegeix que hi ha alguna experiència similar a Sant Cugat i al Monestir de Pedralbes. Finalment, destaca que han observat una gran demanda de visites al patrimoni històric del barri i el seu objectiu és procurar una oferta per a satisfer-la.

Es pregunta quins dies i en quin horari es duen a terme les visites.

Ferran Urgell respon que serà a través de concertació prèvia. Afegeix que enviarà la informació de contacte per fer les reserves.

Sense més comentaris, es tanca la sessió.